

Gy?löletbeszéd

2016 június 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kevesen vannak, akik manapság meg tudják különböztetni a káromkodást, az átkozódást és a szitkozódást. **Pedig valamikor a régi id?kben ezek közül kett?nek önálló büntetési tétele volt. Meglep? módon egészen más logika szerint. Míg szitkozódni nem illett ugyan, de lehetett, addig az átkozódásról úgy gondolták, legalábbis kísérlet arra, hogy rontást küldjön az átkozódó az elátkozottra, azaz varázslat, ördöngösség, boszorkányság. A káromlás meg persze isten ellen való vétek. Tiszta hülyeség, mi?**

Csúnya szavak

Hasonlóan idétlennek éreztem, illetve gyermekkorom óta annak érzem a „csúnya beszéd” tilalmát. Miért nem lehet azt mondani, hogy punci, ha egyszer a puncira gondolok? Miért kell a testiséggel összefügg? majd minden kifejezést cirkalmasan körülírni, miközben röhejes módon, id?vel a körülírás is „csúnyává” válik, s ismét kerülni kell. Kevesen tudják például, hogy a tikmonyból valamikor a tizennyolcadik században lett tyúktojás, mert a mony kifejezést a herére is használták. Azóta persze a tojás is átvette ezt a szemantikai tartalmat...

Értetlenkedésem végül enyhített némiképp, amikor rájöttem, hogy a „csúnya szavak” tilalma a betegesen bigott, viktoriánus erkölcs kés?i visszfénye, egy olyan kor lenyomata, **amelyben az intimitás – a polgári érintkezésben – gyakorlatilag üldözend? volt**, s minden jó erkölcs? polgár úgy élt, vagy olyannak mutatta magát, mintha valami karót nyelt vénkisasszony volna.

De szakadjunk el a múlt bárgyú hagyományaitól és **mosolyogjunk rá korunk hasonlóan ostoba szójátékaira, betiltott kifejezéseink egyre b?vül? listájára**, a szó-renitensek megfékezésére irányuló újabb és újabb hadjáratokra.

E a bejegyzés annak örömére íródott, hogy a minap a Twitter, a Facebook, a YouTube és a Microsoft elfogadta az Európai Unió gy?löletbeszédre vonatkozó új szabályozást, **és ezentúl – állítólag – minden olyan tartalmat és kommentet eltávolítanak, ami kimeríti a gy?löletbeszéd fogalmát**. Na, meg annak örömére, hogy pár nappal ezel?tt valami magyar-izraeli konferenciát is tartottak Budapesten, ahol olyan badarságok hangzottak el: „*tudjuk, hogy a gy?lölköd? szavakat tettek is követhetik, és a szavak szintjén kell megállítani a gy?löletet.*”

Felt?ntek a finom csúsztatások?

Én például nem tudom, hogy a gy?lölköd? szavakat miért követnék tettek. Azt meg végképp nem értem, mi köze lehet az államnak az én érzelmi életemhez. **A magam részér?l azt szeretek és azt gy?lölök, akit akarok**. Nem is tudok másképp tenni. Az efféle érzelmeket nehéz vezérelni. Kiváltképpen nehéz parancsra szeretni, parancsra gy?lölni.

Falstaff katekizmusa

De miel?tt messzire távolodnék témámtól, kanyarodjunk vissza **a PC-forradalom kétségbeesett nyelvészkedésének agresszív hiszti-rohamaihoz**. A gy?löletbeszéd elleni fellépéssel nem pusztán az a baj, hogy igazi mission impossible, fantomokkal hadakozó, képtelen küzdelem, de az is, hogy mélyebb értelme szerint is hamis és ostoba.

A hazai szabályozásban például ilyen megfogalmazások szerepelnek: aki gy?löletre uszít, aki gy?lölet keltésére alkalmas egyéb cselekményt követ el, aki sért? vagy lealacsonyító kifejezést használ, vagy más ilyen cselekményt követ el, aki az emberi méltóságot sérti, aki olyan kifejezést használ vagy híresztel, amely alkalmas arra, hogy a csoport tagjainak becsületét csorbítsa, avagy emberi méltóságát megsértse... És a hazai törvénykezés még a józanabbak közül való...

Sorolom a problémákat:

- A sért?, lealacsonyító cselekvés vagy kifejezés nem mérhet? objektív mércével. **Ami nekem röhejes, az másnak lehet sért?.**
Miféle bíróság lesz az, amely meghatározza, hogy egy adott kifejezés – mondjuk a századel? Borsszem Jankójában olvasható „bicskával köszörült jordány” – sért? zsidózás vagy szellemes karikatúra.
- **A sértés, lealacsonyítás fogalma sem definiálható.**
Ha te durván meg akarsz sérteni, és én kiröhöglek, vajon elkövetted-e a gy?löletbeszéd vétségét?
És viszont: ha megsért?dök egy ártatlannak, netán egyenesen épít?nek szánt kritikán, akkor b?nös leszel-

e?

S, ha netán gy?lölt haragosomat baj éri, s én – bár nem szólok semmit – kárörvend?en vigyorgok, vétkes leszek-e a gy?löletb?nben?

S végül mi a becsület? Mi az emberi méltóság?

Hadd idézzem ide Shakespeare Falstaffjának szellemdús elmélkedését, melyen csatába indulván morfondírozott: „Kipótolhat a becsület egy lábat? Nem. Vagy egy kart? Nem. Tehát a becsület nem ért a sebészethez? Nem. Mi a becsület? Egy szó. Mi az a becsület-szó? Leveg?. Tiszta számvetés. Ki bír azzal? A ki a múlt szerdán meghalt? Érti ? azt? Nem. Hallja ? azt? Nem. Tehát észrevehetlen? Igen, a holtra nézve. De hát nem élhet együtt az él?vel? Nem. Miért? A rágalom nem engedi. No, hát nekem egy szikra sem kell bel?le: a becsület csak festett halotti címer. S ezzel vége katekizmusomnak.”

A becsület kultúrája

És bármilyen meglep?, a borissza Falstaffnak igaza van. **A becsület – a szociálpszichológia igen megalapozottnak t?n? vélekedése szerint – azokban a roncsadalmakban válik els?dleges tényez?vé, amelyekben a jó hírnév az egyetlen vagyona az embernek.** A becsület kultúráját úgy is nevezik, hogy a szegénység kultúrája, meg úgy is: szlöm-lakosság, favela, cigánytelep.

Szögezzük le: nincs lényegi különbség a becsületgyilkosságot elkövet? arab családapa, az „anyázásért” késel? börtöntöltelék és méltóságában sértett, peresked? polgártársunk között. **Mindannyian egy verbális sérelemért akarnak nagyon is tetteles elégtételt venni.** Amiben persze különösen mulatságos az a tény, hogy az efféle becsületbeli helyállások mögött jobbra becsület sincs. A szegénység kultúrája ugyanis szükségszer?en jár együtt a rablások, csalások, hazugságok sokaságával, a drog- és alkoholfogyasztás nyomorúságával, és természetesen a társadalmi hálózatoktól – normáktól, intézményi keretekt?l, józan közösségi lét?l – való elszakadással. És ez bizonyára különösen igaz a politikai korrektség megszállottjaira, még akkor is, ha némelyiküknek éppen olyan sok pénze van, mint egy frissiben vagyonhoz jutott drogkeresked?nek.

És, hogy el ne felejtsem, mindez szorosan összefügg azzal az egyszer? ténnyel, hogy **a sokat emlegetett emberi méltóság ugyancsak nem létezik. A méltóság nem adottság, hanem érdem.** Nincs mindenkinek. Annak van, aki derék helytállásával, másokért végzett munkájával, közösségekben betöltött szerepével, tiszteletre méltó tetteivel, szavaival kivívja magának. A becsület kultúrájába szenved?knek azonban nincs, mert, hogy legyen, az logikai képtelenség.

Hogy posztmodern világunkban a gy?löletbeszéd álproblémája olyan kérdés lett, amely ellen törvények, szabályok, konferenciák és etikai kódexek sorával lép föl a rendszer, nem a becsület, még kevésbé az emberi méltóság jelent?ségét tükrözi, hanem azt a szomorú tény, hogy világunk a roncsadalmommá válás felé halad, szlömösödik, szétcsúszik, kohézióját veszti, nihilizmusba zuhan. És a magam részér?l abban is biztos vagyok, hogy **egy józan hatalomnak nem kellene kiszolgáltatnia a lumpen rétegek álságos becsület-igényét, nem kellene újabb és újabb szabályozással azt a káros és beteges babonát er?sítenie, amely szerint a becsületsértésért tetteles elégtételt lehet venni,** nem a méltóságot kell védenie, hanem az emberi viszonyok, értékek, struktúrák maradványait kellene óvnia, újjászerveznie.

Falstaff szavait kiegészítve, hadd írjam ide: ez a becsület csak festett halotti címer, elpusztult társadalmak fejfáját díszíti.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló